

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความร่วมมือในการป้องกันปัญหายาเสพติดระหว่างองค์การภาครัฐและองค์การภาคเยาวชน ศึกษาเฉพาะศูนย์อำนวยการประสานงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภาคเยาวชน (ศอ.ปส.ย.) Collaboration in Drugs Abuse Prevention between Public Organizations and Youth Organizations: a Case Study of the Coordinating Center for Youths against Drugs Organization of Thailand (CYDOT)
ชื่อผู้เขียน	นายพรภณ พงษ์เพชร Mr.Pornpon Pongpetch
แผนกวิชา/คณะ	สาขาบริหารรัฐกิจ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร.อัมพร อ่างลักษณ์
ปีการศึกษา	2552

บทคัดย่อ

การศึกษาคือความร่วมมือในการป้องกันปัญหายาเสพติดระหว่างองค์การภาครัฐและองค์การภาคเยาวชน ศึกษาเฉพาะศูนย์อำนวยการประสานงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภาคเยาวชน (ศอ.ปส.ย.) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการสร้างความร่วมมือ เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารจัดการความร่วมมือที่เกิดขึ้น เพื่อศึกษาทักษะความสามารถของข้าราชการที่จำเป็นต้องมีในการสร้างและบริหารความร่วมมือ และเพื่อศึกษาผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือของ ศอ.ปส.ย. ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) สหประชาชาติพัฒนาเอกชนเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภาคพื้นเอเชีย-แปซิฟิก (สปส.อป.) และคณะทำงานเยาวชน ศอ.ปส.ย.ส่วนกลาง

ในการศึกษาได้ใช้วิธีการศึกษาในเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือของ ศอ.ปส.ย.ส่วนกลาง จำนวน 10 ราย และการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม โดยนำข้อมูลที่ได้มาประมวลและวิเคราะห์เนื้อหาและพรรณนาถึงความร่วมมือในการป้องกันปัญหายาเสพติดของ ศอ.ปส.ย. ที่เกิดขึ้น ตามกรอบและประเด็นในการศึกษา ซึ่งผลการศึกษาและการวิเคราะห์ มีดังต่อไปนี้

Abstract

The thesis on Collaboration in Drugs Abuse Prevention between Public Organizations and Youth Organizations: a Case Study of the Coordinating Center for Youths against Drugs Organization of Thailand, CYDOT aims at studying the process of collaboration, models of collaborative management, public officials' required competences to create and manage collaboration and studying the outcomes from CYDOT's collaboration which is regarded as the collaboration of Office of the Narcotics Control Board (ONCB), the Asia-Pacific Non-Government Organization on Drug and Substance Abuse Prevention (ASPAC-NGO) and central CYDOT youth workgroup.

Qualitative research through documentary research, in-depth interview with 10 key informants and participant observation were applied in this study in order to analyze and describe the collaboration of CYDOT according to the study framework and goal. The result of the study and analysis can be shown as follows:

The process of collaboration started from ONCB's unofficial discussion with ASPAC-NGO so as to ask ASPAC-NGO to take the financial management role of the collaboration. After that an unofficial discussion was made with the youth leaders from several youth organizations to investigate the possibility of collaboration activation. Then, collaboration in various aspects of mutual implementation was framed and facilitating interaction was created under CYDOT's trust creation which can be divided into 3 phases: "beginning phase" in which each organization had good trust in one another, "confusion phase" in which trust was decreased and the relationship was too distant leading to "recovery phase" in which trust was continuously increased. Furthermore, as for cross-cultural management each organization tried to adjust its mutual implementation in accordance with its culture. Conflict management was also conducted in terms of mutual discussion and implementation adjustment in order to maintain the collaboration based on all organizations' benefits and mutual agreement.

Activities/projects based on collaboration can be divided into 4 aspects: strategic making and facilitation, creative activity creation/campaign for drugs abuse

prevention, surveillance as well as collaboration development and administration. Most projects were led by central CYDOT youth workgroup whereas ONCB's role was just to give advice. However, ONCB had a lot of influence on CYDOT's ideas.

As for collaboration management, CYDOT has applied donor-recipient model which is the relationship of resource donor and resource recipient relying on each other. However, conflict is very common. Since the resource donor cannot control or force the resource recipient, negotiation is required and the resource recipient will try to find better adjustment.

It is found that public officials' required competences could be classified into 3 levels: The first level is individual characteristics includes big-picture thinking, empathy, public consciousness, flexibility and tolerant of ambiguity; the second level includes interpersonal/inter-organizational management skill i.e. the public officials should be good at role management, gap management, negotiation skill, communication skill and mediation skill; the last level is the management skill inside/outside collaboration in terms of problem solving which is the required skill for public officials.

The outcome from the collaboration shows that CYDOT still cannot achieve its goal since the overall collaboration creation is just in the level of coordination and cooperation. Due to incomplete collaboration, overall drugs abuse prevention cannot be achieved. However, CYDOT can support knowledge exchange and systematic resources.

Suggestions in this study imply that central CYDOT should identify and incorporate people and organizations into jurisdiction-based collaboration, and creating youth development and replacement system. Certain public officials should be appointed to be responsible for CYDOT and CYDOT should regularly meet, discuss and do activities together. More activities should be added such as information seeking, adjustment seeking and opening more space for collaboration in an aspect of physical and social space. More opportunities for collaboration creation and management of other organizations should also be promoted. Governmental activation should be avoided and personnel should be managed based on competences. Eventually, equality and equity should be emphasized based on understanding of the youths.

กระบวนการสร้างความร่วมมือ เริ่มต้นจากสำนักงาน ป.ป.ส. ได้พูดคุยกับ สปส.อป. เพื่อให้มารับบทบาทด้านการบริหารจัดการทางการเงินในความร่วมมือ จากนั้นจึงได้พูดคุยอย่างไม่เป็นทางการกับแกนนำเยาวชนจากองค์กรภาคเยาวชนต่างๆ ถึงความเป็นไปได้ในการสร้างความร่วมมือ ต่อมาได้วางกรอบความร่วมมือในประเด็นต่างๆ สำหรับการดำเนินงานร่วมกัน และได้สร้างสภาพเงื่อนไขเพื่อเอื้ออำนวยการปฏิสัมพันธ์ โดยการสร้างความไว้วางใจซึ่งสามารถแบ่งความไว้วางใจของ ศอ.ปส.ย. ได้ 3 ช่วง ได้แก่ “ช่วงเริ่มต้น” ซึ่งองค์กรแต่ละฝ่ายมีความไว้วางใจที่ดีต่อกัน ต่อมา คือ “ช่วงสับสน” โดยความไว้วางใจลดน้อยลงและความสัมพันธ์เริ่มห่างเหินออกไป จนทำให้เกิด “ช่วงฟื้นฟู” ซึ่งเป็นช่วงที่พยายามสร้างความไว้วางใจให้เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการบริหารจัดการความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งแต่ละฝ่ายได้พยายามปรับการดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้เข้ากับวัฒนธรรมของแต่ละองค์กรให้ได้มากที่สุด รวมถึงมีการบริหารจัดการความขัดแย้ง โดยใช้วิธีการพูดคุยร่วมกันและพยายามปรับแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้ความร่วมมืออยู่บนฐานที่ทุกฝ่ายได้ประโยชน์และเห็นพ้องตรงกันมากขึ้น

กิจกรรม/โครงการที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือ แบ่งออกได้เป็น 4 ด้าน ได้แก่ โครงการด้านการจัดทำและอำนวยความสะดวกยุทธศาสตร์ โครงการด้านการจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์/รณรงค์เพื่อการป้องกันยาเสพติด โครงการด้านเฝ้าระวัง และโครงการด้านการพัฒนาความร่วมมือและบริหารจัดการ การดำเนินโครงการเหล่านี้ส่วนใหญ่คณะทำงานเยาวชน ศอ.ปส.ย. ส่วนกลางมีบทบาทนำ ส่วนสำนักงาน ป.ป.ส. มีบทบาทในการให้คำปรึกษา อย่างไรก็ตาม สำนักงาน ป.ป.ส. มีอิทธิพลทางความคิดต่อคณะทำงานเยาวชนฯ อยู่พอสมควร

การบริหารจัดการความร่วมมือ ศอ.ปส.ย.เป็นรูปแบบผู้ให้และผู้รับ (Donor-Recipient Model) โดยเป็นความสัมพันธ์ของผู้ให้ทรัพยากรและผู้รับทรัพยากรที่พึ่งพาต่อกัน อย่างไรก็ตาม ความขัดแย้งถือเป็นเรื่องปกติ เนื่องจากผู้ให้ทรัพยากรไม่สามารถควบคุมหรือบังคับให้ผู้รับทรัพยากรดำเนินการตามได้ จึงจำเป็นต้องใช้การเจรจาต่อรอง รวมถึงผู้รับทรัพยากรจะแสวงหาการเปลี่ยนแปลงที่ดียิ่งขึ้น

ด้านทักษะ ความสามารถของข้าราชการที่วิเคราะห์ได้ พบว่า ควรมีในการบริหารจัดการความร่วมมือ แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ประการแรก คุณลักษณะภายในบุคคล ซึ่งควรมีคุณลักษณะในการมองภาพรวม มีความเข้าใจ/เห็นใจผู้อื่น มีจิตสาธารณะ ความยืดหยุ่นและความอดทน ประการที่สองทักษะความสามารถการบริหารจัดการระหว่างบุคคล/องค์กรภายในความร่วมมือ โดยข้าราชการควรมีความสามารถในการวางตัวและรักษาระยะห่าง มีทักษะ

การเจรจา การสื่อสารและการประนีประนอม และประการสุดท้าย ทักษะความสามารถการบริหารจัดการภายใน/ภายนอกความร่วมมือ ซึ่งข้าราชการควรมีความสามารถในการแก้ไขปัญหา

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือ พบว่า ศอ.ปส.ย. ยังไม่สามารถบรรลุผลตามที่ตั้งไว้ได้ โดยการสร้างความร่วมมือที่เกิดขึ้นโดยรวมยังอยู่ในระดับการประสานงาน (Coordination) และการร่วมปฏิบัติการ (Cooperation) ซึ่งระดับความร่วมมือ (Collaboration) ยังเกิดขึ้นไม่เต็มที่นัก ทำให้ยังไม่สามารถส่งผลต่อการป้องกันยาเสพติดในวงกว้างได้ อย่างไรก็ตาม ศอ.ปส.ย. ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และการสนับสนุนทรัพยากรที่เป็นระบบมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษา คือ ศอ.ปส.ย. ส่วนกลางควรระบุและรวบรวมบุคคลและองค์การเข้ามาในความร่วมมือจากขอบเขตแห่งภาระหน้าที่ ควรสร้างระบบการพัฒนาและทดแทนเยาวชน ควรมีข้าราชการระดับเจ้าหน้าที่ดูแลรับผิดชอบ ศอ.ปส.ย. ที่ชัดเจน องค์การใน ศอ.ปส.ย. ควรพบปะ พูดคุยและทำกิจกรรมร่วมกันอยู่เสมอ ควรเพิ่มกิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและแสวงหาแนวทางการปรับเปลี่ยน และควรเปิดพื้นที่ความร่วมมือให้เพิ่มมากขึ้น ทั้งพื้นที่ทางกายภาพและพื้นที่ทางสังคมหรือโอกาส สำหรับข้อเสนอต่อการสร้างและบริหารจัดการความร่วมมือขององค์การอื่นๆ คือ ไม่ควรริเริ่มโดยการจัดตั้งจากภาครัฐ ควรบริหารบุคลากรบนพื้นฐานทักษะความสามารถ ควรยึดพื้นฐานความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน และควรมีความเข้าใจเยาวชน